

Електронне наукове фахове видання "Державне управління: удосконалення та розвиток" включено до переліку наукових фахових видань України з питань державного управління (Наказ Міністерства освіти і науки України від 06.11.2014 № 1279)

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
удосконалення та розвиток

№ 11, 2013

[Назад](#)[Головна](#)

УДК 351

*Л. В. Рудюк-Хопкінс,
аспірант, Національна академія державного управління при Президентові України*

ОЕСР- ПІДХОДИ ДО ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК

*L. V. Rudyuk-Hopkins,
postgraduate, The National academy of public administration, the President of Ukraine*

OECD-APPROACHES TO GOVERNMENT REGULATION AND FORECASTING OF NATIONAL ECONOMIES

Розглянуто важливість місії ОЕСР у сучасному світі, її місце та роль у галузі економічного аналізу, прогнозу та у сфері державного управління. Зазначено основні підходи ОЕСР в галузі державного регулювання національних економік. Акцентовано увагу на досвіді ОЕСР в області вирішення проблем, пов'язаних з державним управлінням в економіці. Охарактеризовано аналіз регуляторного впливу, який прийнятий країнами ОЕСР як сучасний інструмент контролю за ефективністю та доцільністю державних актів регулювання економіки, соціальної та інших сфер життя громадян та суспільства в цілому. Визначено роль регуляторних реформ для виходу з кризи та економічного зростання країн. Висвітлено місце України в проектах та програмах ОЕСР, розглянуто форми співробітництва нашої держави та ОЕСР, окреслено помітне збільшення зустрічей між Україною та ОЕСР, що дає змогу говорити про поглиблення співпраці між ними.

In the article is considered the importance of the OECD's mission in the modern world, its place and role in the field of economic analysis, forecasting and public administration. It is outlined the OECD approaches in government regulation of national economies. Attention is focused on the experience of OECD in solving problems related to state management of the economy. Characterized regulatory impact analysis, which is adopted by OECD countries as a modern tool for monitoring the effectiveness and appropriateness of state acts regulating economic, social and other spheres of life of individuals and society as a whole. It is determined the role of regulatory reforms to overcome the crisis and economic growth. It is clarified Ukraine's place in the projects and programs of the OECD considered a form of cooperation between our country and the OECD, outlined a marked increase in meetings between Ukraine and the OECD, which makes it possible to talk about extending the cooperation between them.

Ключові слова: ОЕСР, підходи, державне регулювання, національна економіка, прогнозування.

Keywords: OECD, approaches, public administration, national economy, forecasting.

Основними цілями статті є: розглянути важливість місії ОЕСР у сучасному світі, дослідити її місце та роль у галузі економічного аналізу, прогнозу та у сфері державного управління; зазначити основні підходи ОЕСР в галузі державного регулювання національних економік; зацентувати увагу на досвіді ОЕСР в області вирішення проблем, пов'язаних з державним управлінням в економіці; надати характеристику аналізу регуляторного впливу, який прийнятий країнами ОЕСР як сучасний інструмент контролю за ефективністю та доцільністю державних актів регулювання економіки, соціальної та інших сфер життя громадян та суспільства в цілому; визначити роль регуляторних реформ для виходу з кризи та економічного зростання країн; висвітлити місце України в проектах та програмах ОЕСР; розглянути форми співробітництва нашої держави та ОЕСР.

Місце і місія ОЕСР в сучасному світі

“Організація економічного співробітництва та розвитку” (ОЕСР) виникла на базі створеної ще в 1948 році “Організації європейського економічного співробітництва” (ОЕСЕ). Головною метою цієї організації було сприяння здійсненню Плану Маршала щодо економічного відродження і реконструкції Європи після Другої Світової війни.

Вважається що ОЕСЕ створювалася як економічної двійник військовополітичного блоку НАТО, члени якого, як правило, були і членами ОЕСЕ. Організація зіграла надзвичайно життєво важливу роль у відновленні економіки Західної Європи. Але ще більш важливим стало те що ОЕСЕ заклала підвалини, на яких пізніше виник Європейський спільний ринок. Рекомендації ОЕСЕ щодо лібералізації взаємної торгівлі послабили торговельні перешкоди між членами організації, а в 1950 році члени ОЕСЕ створили ще й так званий Європейський платіжний союз (ЕПС), що служив кліринговим і кредитним механізмом по обслуговуванню торговельних угод між цими країнами. Врешті решт наслідком діяльності ОЕСЕ стало створення в 1957 році Європейського економічного співтовариства (Спільного ринку).

У 1961 році ОЕСЕ був перетворений в сучасну «Організацію економічного співробітництва та розвитку» (ОЕСР). На момент заснування до складу організації увійшли Австрія, Бельгія, Великобританія, Греція, Данія, Ірландія, Ісландія, Іспанія, Італія, Канада, Люксембург, Нідерланди, Німеччина, Норвегія, Португалія, Сполучені Штати, Туреччина, Франція, Швеція і Швейцарія.

Пізніше, у 60-70 роки в організацію увійшли Японія, Фінляндія, Австралія, Нова Зеландія. Після прийняття в члени ОЕСР Нової Зеландії в 1973 р. ця організація більше 20 років функціонувала як “закритий клуб багатих” і називалася ще “Групою 24 –х” (G24). Новий період розвитку ОЕСР почався з 1994 року – з цього часу членами ОЕСР стали Мексика, Чехія, Угорщина, Польща та Південна Корея. На новому етапі розширення, вже після 2000 року, членами ОЕСР стали Словаччина, Чилі, Естонія, Словенія і Ізраїль.

Членство в ОЕСР як позитивний сигнал для інвесторів

ОЕСР славиться своїми загальноновизнаними експертними досягненнями в галузі економічного аналізу, економічного прогнозу і способів вирішення питань у галузі державного управління практично у всіма сферами діяльності. Для нашої статті найбільший практичний інтерес становить якраз досвід ОЕСР в області вирішення проблем, пов'язаних з державним управлінням в економіці.

Організація веде велику роботу з розробки нових методів державного регулювання. На основі найкращого досвіду вони виробляють рекомендації, рішення, в деяких випадках це приймає форму конвенцій або кодексів. Те що в певний період готує і обговорює ОЕСР, через деякий час стає нормою законодавства в 34 країнах-членах організації, – плюс в інших країнах не членах, які втім беруть активну участь у цьому діалозі. В перспективі це національні законодавства, це норми міжнародних угод, це ті закони, за якими житимуть майбутні покоління.

ОЕСР проводить велику аналітичну роботу в різних областях, за винятком хіба що оборони. Це й інвестиції, екологія, корпоративне управління, і пенсії, освіту, і т.д. і т.п. На основі цього аналізу виробляють так звані найкращі практики – оптимальні рішення, для досягнення найкращого результату з найменшими витратами. Зокрема організація дає дуже хорошу консалтингову експертизу, спрямовану на підвищення рівня якості та ефективності державного управління в країні.

В Україні останнім часом здійснюються серйозні реформи спрямовані на підвищення ефективності державного управління, корпоративного управління, вдосконалення ділового клімату, вдосконалення пенсійної системи та сфери медичного обслуговування. З усіх цих питань в ОЕСР нагромаджений дуже великий досвід, і не просто досвід, а систематизований, перевірений, апробований, оцінений, викладений у вигляді детальних рекомендацій, посібників та схем та готовий до впровадження. Тому все це не може не бути цікавим для України.

Членство в ОЕСР – це, серед іншого, ще й у значній мірі показник рівня ділового середовища, конкуренції, захисту прав інвесторів. Природно, для інвестора це служить свого роду гарантією, “знаком якості”. Тому країна, яка є членом ОЕСР, для інвестора більш зрозуміла. І це об’єктивно сприятиме припливу інвестицій.

Через здійснення спільних програм з країнами колишнього радянського блоку, державами Азії і Латинської Америки ОЕСР підтримує контакти з багатьма державами, що не входять до неї. У деяких випадках такі контакти можуть у перспективі призвести до появи нових членів організації.

Однак можна бути країною G20 і навіть G8, але відсутність у країні демократії та економічної свободи наглухо закриває їй двері цього “клубу обраних”. Наприклад в травні 2007 року в ОЕСР були офіційно запрошені Чилі, Естонія, Словенія, Ізраїль і Росія. На сьогодні всі ці країни, за винятком Росії вже стали членами цієї організації. Очевидно що впливовому члену групи G8 Росії шлях у ОЕСР перегородили не чийсь ворожі підступи, а завзяте небажання російської еліти реформувати свою країну в напрямі більшої економічної свободи та демократизації.

Європа

Для конкурентоздатності європейської промисловості дуже важливими є державні закупівлі, які зараз стали доступними для широкого суб’єктів господарювання завдяки нормативному регулюванню єдиного ринку. Важливість державних закупівель для промисловості спирається на три чинники. По-перше, великі розміри державних закупівель –16% ВВП Європи приводять до того, що доступу до державних ринків прагнуть усі фірми. По-друге, державні закупівлі можуть підвищити технологічні можливості підприємств завдяки збільшенню ринкового попиту на високотехнологічну продукцію. По-третє, державні закупівлі, сконцентровані на відносно малій групі підприємств, дають змогу таким підприємствам надійно закріпитися на дуже конкурентному ринку аби набути досвід для вироблення певних специфічних товарів, що пізніше може забезпечити їхній успіх на світових ринках.

ОЕСР закликає до впровадження міжнародних стандартів для того, щоб допомогти політикам впроваджувати системні реформи державних закупівель і зміцнювати цілісність та суспільну довіру до того, як управляються активи суспільства.

Аналіз регуляторного впливу

Аналіз регуляторного впливу (АРВ) це прийнятий країнами ОЕСР сучасний інструмент контролю за ефективністю та доцільністю державних актів регулювання економіки, соціальної та інших сфер життя громадян та суспільства в цілому. Він пройшов тривалий еволюційний шлях розвитку: від ідей дерегуляції – “зменшення регулювання”, коли він давав можливість оцінити вплив нормативно-правового акта на підприємницьку діяльність та був спрямований на зниження адміністративного навантаження насамперед на суб’єктів малого підприємництва, – до адаптації її методик, зокрема аналізу вигод та витрат (cost-benefit analysis), для використання в соціальному секторі, починаючи з впливу на скорочення бідності та покращення якості життя громадян.

Фактично в країнах ОЕСР відбулася трансформація ідеї кращого/якісного регулювання” в концепцію “розумного регулювання”, яка передбачає новий погляд на державне регулювання, має передумовою посилення ролі комплексної оцінки ефективності нормативно правового акта в усіх аспектах – економічному, екологічному, соціальному – з наголосом на зацікавлені групи, які насамперед є адресатами регулювання. Пошук консенсусу, збалансованості інтересів стає визначальним моментом еволюційного розвитку ОВ.

Досвід країн Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) та Європейського союзу показує, що АРВ став обов’язковим механізмом та невід’ємною частиною регуляторної політики [4, с. 11].

Роль регуляторних реформ для виходу з кризи, відновлення та економічного зростання добре досліджена. Особливо переконливим є дослідження трьох кризових періодів упродовж майже 20 років у декількох країнах у різних частинах світу – Південної Кореї, Мексики, Великобританії, Японії. Ці дослідження показали тісний і статистично доведений зв’язок між швидкістю подолання кризи та регуляторними реформами, які проводились безпосередньо перед кризою або ж в її момент.

Дослідження наочно довело, що регуляторні реформи та підвищення регуляторної якості є найефективнішим інструментом для відновлення та довгострокового зростання [5].

Цікаво що саме криза та рецесія стимулювала багато країн ОЕСР запустити та комплексно інтегрувати в єдині системи всеосяжні структурні та регуляторні реформи. Так, у 1995 році у рамках регуляторних реформ у Мексиці, використовуючи вікно можливостей, відкрите кризою, президент став вимагати проведення АРВ, а у 1998 році АРВ з’явився в Кореї [4, с. 11].

Розвиток регуляторних реформ неминуче призводить до впровадження АРВ. Публічно доступний АРВ дуже важливий для подолання політичної протидії реформам, оскільки він чітко, з кількісними доказами, вказує на вигоди регуляторних реформ, що збільшує їх громадське визнання та підтримку.

На сьогоднішній день в якості управлінського процесу АРВ формує центральний компонент стратегії управління регулюванням урядів країн ОЕСР. Як інтегрована систематична процедура, він став одним із процесів, що найбільш широко використовуються задля покращення якості розробки та прийняття регулювань. Цей аналіз, заснований на розгляді якісних факторів (місця та ролі АРВ у регуляторній діяльності), доповнює історичний погляд на експансію АРВ та демонструє зміну та постійне посилення ролі АРВ разом із розвитком регуляторної політики [4, с. 13].

ОЕСР і Україна

Слід відмітити що на початку 2000-х в Україні, Росії і ряді інших пострадянських держав, внаслідок настійних рекомендацій з боку ОЕСР, були здійснені доволі амбітні спроби запровадити цей механізм моніторингу та впливу на регуляторні процеси у цих державах. Наприклад в Україні це було навіть закріплено у прийнятій в 2003 році Законі України «Про засади державної регуляторної політики» [7].

Згідно цього закону відповідальність за контролем і вдосконаленням регуляторної політики в Україні була покладена на Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва [8], а Постановою Кабінету міністрів України № 308 від 11.03.2004 р. [9] були затверджені відповідні методики проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта.

Однак ні в Україні, ні в Росії всі ці заходи не дали бажаних і настільки результативних результатів, які ми бачимо в практиці державного регулювання країнах-членів ОЕСР, оскільки існуюча в них система державного регулювання, по суті, відкинула спроби кардинально змінити принципи своєї попередньої діяльності. Головною причиною неефективності використаних запозиченої в ОЕСР, США та Євросоюзу методології аналізу ефективності регуляторних актів держави та місцевого самоуправління стала відсутність ефективного діалогу між владою та об’єктами цього управління, наприклад підприємцями чи місцевими громадами. Фактично ті хто був дійсно зацікавлений в радикальному спрощенні та підвищенні ефективності законів та постанов влади отримали жодного впливу на прийняття остаточного рішення.

Попри все, в останні кілька років спостерігається помітне поглиблення різноманітних форм співробітництва між ОЕСР і Україною. Не можна сказати, що Україна і ОЕСР не мали ніяких зв’язків раніше – офіційно вони почалися в 1997 році після підписання між ОЕСР та урядом України угоди про привілеї, імунітети та пільги, що надаються ОЕСР на території України. Після ратифікації цієї угоди Верховною Радою в липні 1999 року (Закон України від 07.07.99 № 850 - XIV), представницькі делегації України почали на постійній основі брати участь у заходах, що проводяться ОЕСР для країн, які не є членами цієї організації. З 2000 року співробітництво між Україною та ОЕСР вже здійснюється відповідно із щорічним Планом дій, який переглядається та затверджується Координаційною радою у зв’язку з ОЕСР. Відповідальним за співпрацю України з ОЕСР тоді було визначено Міністерство економіки України.

Простежуючи хронологію контактів між представниками ОЕСР та представників українського уряду та бізнесу, можна помітити плавне, але неухильне зростання кількості зустрічей, спільних заяв і нарешті урядових документів. Починаючи з 2000 року ця взаємодія збільшувалася майже синхронно із зростанням економіки і ВВП України.

До 2010 року були зроблені дуже важливі кроки з поглиблення цієї співпраці, наприклад 14 грудня 2006 Україна стала постійним членом Комітету по сталі Директорату науки, технологій та промисловості ОЕСР, тобто того комітету з яким часто асоціюють початок формування Європейського спільного ринку в 50- х роках. Починаючи з 2008 року Україна отримала статус спостерігача Комітету з державного управління ОЕСР, Комітету з питань економічного і соціального розвитку на місцевому рівні ОЕСР і Робочій групі з питань розвитку малого та середнього бізнесу та підприємництва.

Однак найбільш інтенсивні зрушення стали помітними в останні роки. Протягом цього часу відбулися дуже важливі зустрічі, і найголовніше, українським урядом були прийняті дуже серйозні, “працюючі” постанови та інші документи. У серпні 2011 Президент України Віктор Янукович уповноважив тодішнього главу Мінекономрозвитку Андрія Клюєва підписати лист до Генсека ОЕСР про приєднання України до Декларації ОЕСР про міжнародні інвестиції і багатонаціональні

підприємства та про участь України в роботі Інвестиційного комітету ОЕСР, що судячи з усього стало сигналом про серйозність намірів України співпрацювати з ОЕСР. А вже в січні 2012 року Мінекономрозвитку України офіційно оголосило що Україна поставила своєю метою набуття статусу повноправного члена ОЕСР.

Можна з упевненістю сказати, що з початку 2013 року, спілкування України з ОЕСР стало особливо інтенсивним. Це відображено в деяких документах українського Кабміну. Найбільш цікавим з них є Постанова Кабміну № 132- р від 6 лютого 2013 р., що з'явилася фактично одночасно з висловленням думок про те, що асоціація України та ЄС точно буде підписана восени 2013 року. Цим документом виписаний жорсткий план-графік дій, що передбачає безпосереднє включення держустанов України в роботу всіх відомих комісій і постійно діючих проєктів ОЕСР, з шоквартальними доповідями в Мінекономрозвитку про досягнуті успіхи і, відповідно, невдачі. Тобто спостерігається щось зовсім нове, незвичайне і чесно кажучи хвилююче - Україна почала рухатися до рівня 34 провідних країн світу. Немає сумнівів у тому що ЄС і США також відповідають взаємністю інтенсифікації економічних, і схоже політичних зв'язків з Європою.

Очевидно, що згадана інтенсифікація стосунків між Україною та ОЕСР добре вкладається в процедуру виконання вимог з підготовки України до підписання угоди про Асоціацію з ЄС. Але не всі розуміють, що участь ОЕСР у всьому цьому не є простим виконанням завдань Євросоюзу. Хоча б тому що ЄС саме є в певному сенсі складовою частиною ОЕСР. Згідно з Конвенцією про створення ОЕСР Європейська комісія є таким же ж членом цієї організації, як і будь-яка з країн. Тобто статус ОЕСР в чомусь є навіть вищим статусу ЄС. І дійсно рекомендації ОЕСР – м'яко, ненав'язливо, але неухильно, рано чи пізно втілюються в життя. Прикладом може бути створення того ж ЄС або недавні рішення країн G8 і G20 про боротьбу з офшорними ухиленнями від оподаткування. Тому співпраця з ОЕСР у вигляді прийняття його рекомендацій і що дуже важливо, власної участі у виробленні таких рекомендацій, істотно полегшує відносини з іншими важливими міжнародними організаціями. Крім уже згаданого Євросоюзу це МВФ, Світовий Банк, СБПР і навіть НАТО. Більше того - участь у програмах ОЕСР допомагає країні розташовуватись на більш високому і продуктивному рівні спілкування з цими велими важливими організаціями.

Прогнозування розвитку національних економік

Одним із найважливіших напрямків роботи ОЕСР є адекватне прогнозування розвитку національних економік своїх членів, країн партнерів та інших країн світу. Прогнози, регулярно оприлюднюються комісіями ОЕСР та науковими групами, які співпрацюють з цим комісіями. Ці прогнози користуються великим авторитетом внаслідок високої якості цих прогнозів і безсумнівній придатності їх для практичного використання при планування роботи бізнесу та державних інституцій цих країн.

Висококваліфіковані прогнозисти ОЕСР використовують найсучасніші кількісні та якісні методи дослідження і прогнозування найрізноманітніших аспектів економічному та соціальному розвитку як окремих держав так і регіонів та світу в цілому. Цих методів багато але всі вони мають за собою спільні методологічні підходи та принципи.

Одним із головних є розрізнення планування і прогнозування. Планування розглядається як процедура створення плану дій, який потім повинен бути максимально точно реалізованим. Прогнозування ж передбачає обов'язкову присутність фактора невизначеності і вірогідності тої чи іншої міри невідповідності прогнозу реальному розвитку процесу чи ситуації. Тому як правило прогнозування і планування в тісно переплітаються в методологічних рекомендаціях.

Прикладом такого може бути принцип "Дослідження і розвиток", який викладається в цікавій роботі Griffith, Redding і Van Reenen [10, с. 4].

Використовуються аналітиками ОЕСР також і знайомі в пострадянських країнах методики прогнозування, так звані "кількісні" та "якісні" методи, які як правило запозичені з точних та природничих наук. Відомі в нас статистичні методи екстраполяції, кореляційний і регресивний аналіз, прогнозування на основі індексної, метод експертних оцінок, мають свою наукову цінність та вносять свій внесок у моделювання і прогнозування поведінки таких надзвичайно складних феноменів як людські спільноти та економічні результати їх розвитку та діяльності.

Методики прогнозування ОЕСР з самого початку розроблялися для прогнозування і передбачення складних і найголовніше однозначно некерованих економічних та соціальних процесів. В умовах жорсткої управлінської дисципліни у плановій економіці Радянського Союзу та інших комуністичних або просто тоталітарних країн, прогнозування можна було здійснювати на основі відомих і перевірених у першій половині ХХ століття методів внутрішньокорпоративного планування, наприклад методик нобелівського лауреата Леонтьєва. Цікаво, що успадкована з часів СРСР і, до цих пір існуюча в Україні, система бухгалтерських обліку на основі таблиці так званих "бухгалтерських рахунків" багато в чому завдячує своєму виникненню науковим результатам Леонтьєва та його школи. Згадана "таблиця рахунків" є доволі цікавою з математичного боку "матричною" моделлю господарської діяльності окремої фірми чи підприємства, яку при умові знання можливостей сучасного матричного аналізу можна набагато більш ефективно використовувати для контролю діяльності і навіть для прогнозування роботи окремого підприємства чи корпорації багатьох підприємств. В принципі щось подібне робилося, на загальнодержавному рівні в часи СРСР який фактично був гігантською корпорацією багатьох менших, але жорстко керованих корпорацій та підприємств. Тодішні лідери СРСР та інших комуністичних держав вважали це цілком успішним, і дійсно це дозволяло максимально використовувати ресурси і можливості тоталітарного устрою, які втім виявилися набагато меншими та обмеженішими ніж можливості вільноринкових економік держав з демократичним устроєм.

В часи СРСР і довгий час навіть після його розпаду, планування і прогнозування було важко розрізнити, тому що найоптимальніший прогнозний варіант одночасно ставив і планом до виконання. Більше того зміщення центру ваги з прогнозування на планування як правило приводило до формалізації та дискримінації процесу прогнозування, особливо у випадках коли прогнози не подобалися тим хто мав повноваження для прийняття так званих "планових" рішень". Без сумніву це стало однією з причин занепаду прогнозування навіть у тій простій математично-статистичній формі, яка була прийнятною і зрозумілою радянському керівництву.

Використовувані аналітичними інституціями ОЕСР методики прогнозування як правило пристосовані до роботи з так званими "складними системами" з багатьма різними, в тому числі і випадковими та принципово непрогнозованими впливами, які втім, як часто показує життя, часто приводять до прогнозованих результатів. Якщо в науковому середовищі СРСР найвищим пілотажем вважався "діалектичний підхід", тобто врахування взаємодії двох конкуруючих і взаємно доповнюючих факторів, то в методах аналізу вільноринкового середовища часто застосовується своєрідна "тріалектика", яка враховує три і навіть більше таких факторів.

Відбір, застосування, адаптація та впровадження в Україні застосовуваних ОЕСР методик прогнозування економічних та соціально-економічних процесів є дуже потрібним і актуальним для підвищення ефективності державного управління, як на галузевому так і на загальнонаціональному рівні. Однак з огляду на новизну, складність та великий спектр цих методик ця робота потребує додаткових зусиль українських спеціалістів та серйозної підтримки цієї роботи з боку української держави.

Література.

1. OECD Perspectives on Global Development 2013 Industrial Policies in a Changing World [Електронний ресурс]. Режим доступу до видання http://dx.doi.org/10.1787/persp_glob_dev-2013-en.
2. Про затвердження плану дій щодо поглиблення співробітництва між Україною та Організацією економічного співробітництва та розвитку на 2013-2016 роки : постанова Кабінету Міністрів України № 132- р від 6 лютого 2013 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/132-2013-%D1%80>.
3. Н. Мусис Все про спільні політики Європейського Союзу/ Пер. з англійської. – К.: "К 1 С", 2005. – 466 с.
4. Ю. Юрченко Стан аналізу регуляторного впливу в Україні з урахуванням світових тенденцій [Електронний ресурс]. Режим доступу до статті: http://www.commerciallaw.com.ua/attachments/article/256/%D0%AE%D1%80%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE_%D0%A3%D0%BA%D1%80_%D0%9F%D1%80%D0%B8%D0%BD%D1%82.pdf.
5. OECD "Reviews of Regulatory Reform, Regulatory Reform for recovery: Lessons from Implementation during Crises" [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.oecd.org/gov/regulatory-policy/44955878.pdf>.
6. OECD Recommendation of the Council of the OECD on Improving the Quality of Government Regulation [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://acts.oecd.org/Instruments/ShowInstrumentView.aspx?InstrumentID=128&InstrumentPID=124&Lang=en&Book=False>.
7. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності: Закон України № 1160 від 11.09.2003 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1088.403.0>.
8. Питання Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва: Указ Президента України № 477 від 24.04.2004 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/U721_00.html.
9. Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта: Постанова Кабінету Міністрів України № 308 від 11.03.2004 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/308-2004-%D0%BF>.
10. R. Griffith Mapping the two faces of R&D: Productivity growth in a panel of OECD industries [Електронний ресурс] / S. Redding, J. Van Reenen // The Institute for fiscal studies. – WP 02/00. Режим доступу: <http://eprints.ucl.ac.uk/4074/1/4074.pdf>.
11. D. Hendry Dynamic Econometrics [Електронний ресурс]. – Oxford: Oxford University Press, 1995. – 869 p. Режим доступу: <http://books.google.co.uk/books>

[/about/Dynamic_Econometrics.html?id=XcWVN2-2ZqIC.](#)

References.

1. OECD (2013) *Perspectives on Global Development 2013 Industrial Policies in a Changing World* [Online], available at: http://dx.doi.org/10.1787/persp_glob_dev-2013-en (Accessed 7 Oct 2013).
2. Cabinet of Ministers of Ukraine (2013), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On approval of an action plan for strengthening cooperation between Ukraine and the Organization for Economic Cooperation and Development for the years 2013-2016", available at: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/132-2013-%D1%80%D0%AE%D1%80%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE_%D0%A3%D0%BA%D1%80_%D0%9F%D1%80%D0%B8%D0%BD%D1%82.pdf (Accessed 7 Oct 2013).
3. N. Musys (2005), *Vse pro spilni polityky Jevropejskogo Soyuzu* [All of the common policy of the European Union], K 1 C, Kyiv, Ukraine.
4. Y. Yurchenko "State regulatory impact analysis in Ukraine in view of global trends" [Online], available at: http://www.commerciallaw.com.ua/attachments/article/256/%D0%AE%D1%80%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE_%D0%A3%D0%BA%D1%80_%D0%9F%D1%80%D0%B8%D0%BD%D1%82.pdf (Accessed 8 Oct 2013).
5. OECD "Reviews of Regulatory Reform, Regulatory Reform for recovery: Lessons from Implementation during Crises", [Online], available at: <http://www.oecd.org/gov/regulatory-policy/44955878.pdf> (Accessed 10 Oct 2013).
6. OECD "Recommendation of the Council of the OECD on Improving the Quality of Government Regulation", [Online], available at: <http://acts.oecd.org/Instruments/ShowInstrumentView.aspx?InstrumentID=128&InstrumentPID=124&Lang=en&Book=False> (Accessed 7 Oct 2013).
7. The Verkhovna Rada of Ukraine (2003), The Law of Ukraine "On the Principles of State Regulatory Policy in Economic Activity", available at: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1088.403.0> (Accessed 20 Oct 2013).
8. President of Ukraine (2004), Decree of the President of Ukraine "Question of the State Committee of Ukraine for Regulatory Policy and Entrepreneurship", available at: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/U721_00.html. (Accessed 7 Oct 2013).
9. Cabinet of Ministers of Ukraine (2004), Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On approval of methodologies for impact analysis and monitoring of the regulatory act", available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/308-2004-%D0%BF> (Accessed 20 Oct 2013).
10. R. Griffith, S. Redding and J. Van Reenen *Mapping the two faces of R&D: Productivity growth in a panel of OECD industries* [Online], available at: <http://eprints.ucl.ac.uk/4074/1/4074.pdf>, (Accessed 01 Nov 2013).
11. D. Hendry (1995) *Dynamic Econometrics* [Online], available at: http://books.google.co.uk/books/about/Dynamic_Econometrics.html?id=XcWVN2-2ZqIC (Accessed 17 Oct 2013).

Стаття надійшла до редакції 19.11.2013 р.

ТОВ "ДКС Центр"